

get ganske andet, om noget, som i alt Fald er en hel Del bedre end det, som her foreligger. Nej, naar den ærede Ordfører vil tale om Uenighed inden for Mindretallet, skulde han hellere tale om Uenighed inden for Flertallet, thi det er en Kendsgerning at det eneste Flertallet kan enes om, er at gøre Uret. Og i den Anledning er det, jeg siger, at jeg foretrækker et uenigt Mindretal for et enigt Flertal, som ikke vil og ikke kan gøre andet end Uret, for saa sker der i hvert Fald ikke noget, da Mindretallet jo ikke er i Stand til at sætte noget igennem. Flertallet kan gøre Uretten til Lov, men det kan Mindretallet ikke.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) assisterede i Saar efter Egne den ærede Ordfører, og det er jo efter den senere politiske Kombination ret naturligt, at det Parti, som det ærede Medlem staar som ordførende Repræsentant for, saa nøje som muligt slutter sig til det Parti, for hvilket den ærede Ordfører staar som den udbrægede Repræsentant. Jeg skal straks indrømme det ærede videnskabelige Medlem, at den Naade, hvorpaa han støttede den ærede Ordfører, satte den ærede Ordfører fuldstændig i Skyggen. Han nøjedes ikke med at være et Hestehovede foran, han satte en Kejsor, som der efter min Mening ikke skal saa ganske lidt til at stikke. Han tillod sig nemlig at stille sig paa det Standpunkt at paastaa, at Mindretallet var de uretfærdige navnlig over for Kjøbenhavn og i det hele taget over for Byerne, idet vi slet ingen Ting vilde, medens derimod Flertallet, som vilde det, der her foreligger paa Tingets Bord, var de retfærdige og dem, som Bælgerne i Virkeligheden vilde komme til at taste, naar det kom til Stykket. Jeg tror dog, at det ærede Medlem vil saa noget ondt ved at forsvare denne Teori, naar han skal ud at tale med sine Bælgere og andre Folk, som ere i Stand til at tænke selvstændig over denne Sag. Naar de forlange en fuldstændig Opfyldelse af Grundlovens Bud, de 137 Kredse, hele den politiske Indfyldelse, som Børgerne, ligegyldig hvor de bo i Landet, have Ret til at kræve, og vi tilbyde at være med til at gennemføre Grundlovens Bud, tror han saa for Alvor, at det skal lykkes ham at indbilde nogen, at vi ikke ville give dem at, hvad der tilkommer dem, og at vi derfor ere de uretfærdige, medens det derimod er ham, som kun vil give dem en Broddel af deres Ret, der er den eneste retfærdige, og som de altsaa skulle slutte sig til og vente det gode af i Fremtiden? Jeg tror ikke, at det vil lykkes det ærede Medlem at saa an-

dre end sig selv og maaske nogle af hans nærmeste Meningsfæller til at tro paa dette. Det ærede Medlem sagde, at vi have aldrig villet være med til, og at vi i Virkeligheden heller ikke nu ville være med til de 137 Kredse. Det ærede Medlem sagde, at vi havde erklæret os utilfreds med Regeringens Lovforslag saaledes, som det forelaa. Jeg vil anbefale det ærede Medlem ikke at stole for meget paa sit Partis Presse, naar han ikke selv skriver i den, for det er vel der, han har læst, at Socialdemokraterne og de, som opponere mod Flertallets Forslag, ikke ville være med til Regeringens tidligere Forslag om de 137 Kredse. Det ærede Medlem burde lægge Mærke til, hvad der foregaar her i Rigsdagen og hvad de forskellige Medlemmer have sagt i denne Henseende, og jeg vil da gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at jeg har udtalt her i Rigsdagen — jeg er i Stand til at dokumentere det ved Rigsdagstidenden — at jeg er villig til at støtte Regeringens Forslag om de 137 Kredse, dersom den ærede Minister vil give mig mindste Smule Haab om, at han kan gennemføre det nævnte Forslag. Men det vilde den ærede Minister ikke, det kunde han ikke. Og nu ved jeg meget godt, at det ærede Medlem, naar jeg nu er særdig, hvis han da værdiger at svare paa mine Bemærkninger, vil tage Ordet og sige: Det ærede Medlem var Medlem af Udvalget den Gang og stemte sammen med Flertallet for det Forslag, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) stillede paa Flertallets Vegne, og han støttede ikke Regeringens Forslag. Jeg vil dertil ganske rolig sige, at det ærede Medlem og alle andre vide overordentlig godt, at i begge disse Forslag var Princippet: Opfyldelse af Grundlovens Bud, at give Landet de Folketingskredse, som det i Henhold til Grundloven havde Ret til, og at fordele de 137 Kredse i Henhold til Befolkningstallet og i Henhold til Grundlovens § 32, og fra dette Princip afveg ingen af os. At vi derimod afvege fra Regeringsforslaget med Hensyn til Forlæggelsen af nogle Valgsteder og med Hensyn til Omlægningen af nogle enkelte Kredse, ja, det turde dog vel ikke være nogen Forbrydelse, i Særdeleshed naar det ærede Medlem, som den Gang var Ordfører for Flertallet, stod her i Salen og udtrykelig sagde, at det var et Forhandlingsgrundlag, ja endog saa sagde under den senere Forhandling: Fra vor Side skal det ikke strande paa, om nogle Valgsteder omlægges, eller nogle Valgsteder lægges her eller der, det er ikke det, det for os kommer endelig an paa. Jeg udtalte, som sagt, ved den Lejlighed, at dersom der for Ministeren var Haab om at